

Τὸ Σύνδρομο
τῆς
“Νέας Ἐποχῆς”...

...καὶ ἡ Ἐλπίδα
τῆς
Ὁρθοδοξίας μας

*« Λάμπας ἐν τῇ Αἰγύπτῳ φωτισμὸν ἀληθείας, ἐδῶξας τοῦ ψεύδους τὸ σκότος·
τὰ γὰρ εἶδωλα ταύτης Σωτήρ, μὴ ἐνέγκατὰ Σου τὴν ἰσχὺν πέπτωκεν... »*

■ Ἡ Θεωρία τῆς Ἐξέλιξης: κοσμικὴ θρησκεία, μὲ νόημα καὶ ἠθικὴ

Ὁ νεο-Δαρβινισμὸς καὶ ἡ ἀμφισβήτηση τοῦ Θεοῦ*

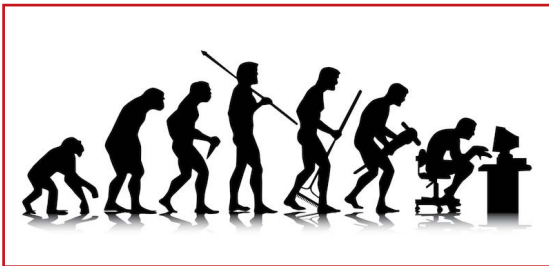
Ὅχι Ἐξέλιξη, ἀλλὰ Σχεδιασμὸς

Μέρος Α΄

Ἡ πρόκληση τῆς Θεωρίας τῆς Ἐξέλιξης εἶναι παλαιά. **Ξε-**κίνησε ἀπὸ τὸν Δαρβίνο μὲ τὴν φυσικὴ ἐπιλογή καὶ πολὺ ἀργότερα διατυπώθηκε ὁ γενετικὸς μηχανισμὸς τῆς, μέσῳ συνεχῶν περιορισμένων τυχαίων μεταλλάξεων στὸ γενετικὸ ὑλικὸ τῶν ὀργανισμῶν, οἱ ὁποῖες κληρονομούμενες ἐμφάνιζονται στὶς ἐπόμενες γενεές καὶ διαχέονται στὸν πληθυσμὸ.

Οἱ ἐξελικτικοὶ ἰσχυρίζονται ὅτι μὲ τὴν τυχαία ἐμφάνιση τῆς ζωῆς ξεκίνησε καὶ ἡ διαδικασία τῆς ἐξέλιξης, ἡ ὁποία στὸ διάστημα μιᾶς πολὺ μεγάλης χρονικῆς περιόδου δισεκατομμυριῶν ἐτῶν ἐπέτρεψε τὴν ἀνάπτυξη τῆς σημερινῆς βιολογικῆς πολυπλοκότητας καὶ πολυμορφίας.

Ἀκόμα θεωροῦν ὅτι ὁ ἄνθρωπος εἶναι μέρος τῆς διαδικασίας τῆς ἐξέλιξης, μοιραζόμενος ἓνα κοινὸ πρόγονο μὲ τοὺς μεγάλους πιθήκους.

Μέσα στοὺς κόλπους τῶν ἐξελικτικῶν, ἥδη ὑπάρχει διαφωνία στὸ ἂν ἡ ἐξέλιξη ἦταν μία συνεχῆς βραδεία διαδικασία, ὅπως πιστεύουν οἱ γενετιστές ἢ μία

κατὰ ἄλματα διαδικασία, ὅπως ἰσχυρίζονται οἱ ὁμο-ἰδεάτες τους παλαιοντολόγοι, λόγω τῆς ἔλλειψης, μέσα ἀπὸ τὴν πληθώρα τῶν ἀπολιθωμάτων, ξεκάθαρων μεταβατικῶν δομῶν καὶ μορφῶν.

Ὅμως καὶ οἱ δύο πλευρὲς συμφωνοῦν ὅτι ἡ διαδικασία τῆς ἐξέλιξης ἦταν τυχαία καὶ ἀκαθοδήγητη καὶ δὲν ἀπαιτήθηκε καμμία εἰδικὴ ὑπερφυσικὴ παρέμβαση, ἀποκλείον-τας τὴν ὑπαρξὴ Θεοῦ Δημιουργοῦ.

Ἡ ἐμφάνιση ὅμως σχεδιασμοῦ στὴν βιολογία ἀναγνωρίζε-ται ἀπὸ πολλοὺς ἐπιστήμονες καὶ ἀποτελεῖ μίᾶ ἀκόμα ἀπόδει-ξη πού δείχνει τὴν ὑπαρξὴ ἑνὸς ἐξωτερικοῦ θεϊκοῦ σχεδιαστή.

Ἀκόμη καὶ αὐτὸς ὁ ἀθεϊστὴς ἐξελικτικὸς βιο-λόγος Richard Dawkins παραδέχεται τὴν ἐμφά-νιση σχεδιασμοῦ. Στὸ βιβλίο του «Ὁ Τυφλὸς Ὁρο-λογοποιὸς» (The Blind Watchmaker), γράφει:

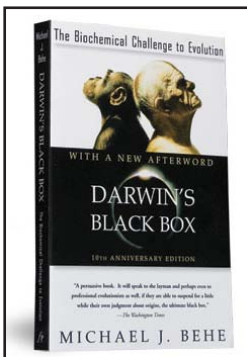
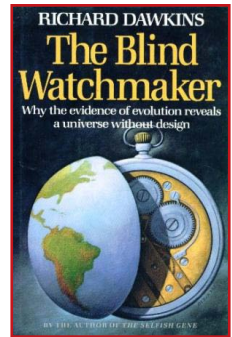
«Ἡ βιολογία εἶναι ἡ μελέτη περίπλοκων πραγμάτων πού ἐμφανίζονται νὰ ἔχουν σχε-διασθεῖ γιὰ ἓναν σκοπό».

Ἀλλὰ καὶ ὁ βιοχημικὸς Michael Behe στὸ βι-βλίο του «Τὸ Μαῦρο Κουτί τοῦ Δαρβίνου. Ἡ Βιο-χημικὴ Πρόκληση στὴν Ἐξέλιξη» (Darwin's Black Box. The Biochemical Challenge to Evolution), περιγράφει ἓναν ἀριθμὸ ἀνεξήγητων βιολογικῶν συστημάτων καὶ μικρο-μηχανῶν, πού δείχνουν αὐτὸν τὸν σχεδιασμό.

Ἔτσι τὸ ἐρώτημα πού τίθεται ἀπὸ πολλοὺς σημερινοὺς ἐπι-στήμονες εἶναι:

Μποροῦν μόνες οἱ φυσικὲς δυνάμεις, δηλαδή οἱ νόμοι τῆς φυσικῆς καὶ τῆς χημείας, οἱ ἀκαθοδήγητες τυχαῖες μεταλλά-ξεις καὶ ἡ δημιουργικὴ δύναμη τῆς φυσικῆς ἐπιλογῆς νὰ εἶναι ὑπεύθυνες γιὰ τὴν πολυπλοκότητα τῆς ζωῆς καὶ τὴν ἐμφάνι-ση τοῦ σχεδιασμοῦ της, ὅπως ὑποστηρίζουν τόσοι πολλοὶ ἀθεϊστὲς βιολόγοι;

Στὸν ἐξελικτικὸ χῶρο ὑπάρχουν καὶ κά-ποιοι ἐπιστήμονες πού ὑποστηρίζουν τὸν εὐφυῆ σχεδιασμὸ ἀπὸ κάποια ἀκαθόριστη ὑπερδύναμη καὶ κάποιοι ἄλλοι θρησκευ-όμενοι ἐπιστήμονες, ὅπως ὁ γνωστὸς γε-νετιστὴς Francis Collins, συγγραφέας τοῦ βιβλίου «Ἡ Γλῶσσα τοῦ Θεοῦ», πού ἀπο-

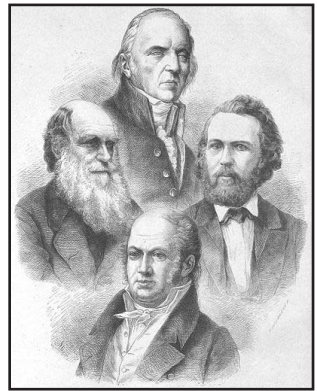
δέχονται την δημιουργία τῶν ἔμβιων ὄντων, μέσω τῆς ἐξελικτικῆς διαδικασίας, ἀλλὰ ἀποκλείουν τὴν τυχαιότητα. Θεωροῦν ὅτι ἡ ἐξέλιξη σχεδιάστηκε ἀπὸ τὸν Θεό, ὁ Ὅποιος ἐπέλεξε αὐτὴν τὴν διαδικασία καὶ ἔδωσε στὸν ἄνθρωπο τὴν εὐκαιρία νὰ τὴν ἀποκαλύψει. Αὐτοὶ εἶναι οἱ ὑποστηρικτὲς τῆς λεγόμενης ἐξελικτικῆς δημιουργίας ἢ θεϊστικῆς ἐξέλιξης. Πρέπει πάντως νὰ ὑπογραμμισθεῖ ὅτι οἱ καθαρόαιμοι ἐξελικτικοί, πὺ στὴν πλειοψηφία τους εἶναι ἄθεοι ἢ ἀγνωστικιστὲς, δὲν συμεριζονται τὴν προσέγγιση τῶν θρησκευόμενων ἐξελικτικῶν συναδέλφων τους, ὑποστηρίζοντας ὅτι ἐξέλιξη καὶ Θεὸς Δημιουργὸς δὲν μπορεῖ νὰ συνυπάρξουν.

Ἀπέναντι στοὺς ἐξελικτικοὺς βρίσκονται οἱ δημιουργιστὲς, πὺ ὑποστηρίζουν τὴν δημιουργία τῆς ζωῆς τῶν ἔμβιων ὄντων καὶ τοῦ ἀνθρώπου ἀπὸ τὸν Θεό, ὅπως αὐτὴ περιγράφεται στὰ δύο πρῶτα κεφάλαια τοῦ βιβλίου τῆς Γενέσεως.

Εἶναι γεγονός ὅτι ἡ Θεωρία τῆς Ἐξέλιξης θεωρεῖται «ταμποῦ» στὸν χῶρο τῆς βιολογίας καὶ ἀποτελεῖ τὴν «ιερὴ ἀγγελάδα» τῆς μοντέρνας ἀκαδημαϊκῆς κοινότητας, ἡ ὁποία, ὄντας ἀθεϊστικὴ καὶ ἀγνωστικιστικὴ στὴν πλειοψηφία της, περιφρονεῖ τοὺς ἐπιστήμονες πὺ δὲν ὑποστηρίζουν τὴν ἐξελικτικὴ θεώρηση γιὰ τὴν προέλευση τῆς ζωῆς καὶ τοῦ σύμπαντος, θεωρώντας τους ἀνυπόληπτους, προσβάλλοντας τὴν νοημοσύνη τους καὶ σὲ κάποιες περιπτώσεις ἐμποδίζοντας καὶ τὴν ἀκαδημαϊκὴ τους σταδιοδρομία.

Εἶναι ἀποκαλυπτικὸ τῆς ὑπάρχουσας νοοτροπίας αὐτὸ πὺ ἔγραψε ὁ James Tour, καθηγητῆς ὀργανικῆς χημείας καὶ ναυτοτεχνολογίας στὸ Πανεπιστήμιο Rice στὸ Χιούστον τῶν ΗΠΑ:

«Ἡ πρόσφατη συμβουλή μου στοὺς τελειόφοιτους σπουδαστὲς μου ὑπῆρξε ἄμεση καὶ ἀποκαλυπτικὴ. Ἐὰν διαφωνεῖτε μὲ τὴν θεωρία τοῦ Δαρβίνου, κρατῆστε τὴν διαφωνία γιὰ τὸν ἑαυτό σας».

Οἱ τέσσερις μεγάλοι ἐξελικτικοὶ βιολόγοι τοῦ 19^{οῦ} αἰ., ὁ Ζὰν Μπατίστ Λαμάρκ (ἐπάνω, 1744-1829), ὁ Κάρολος Δαρβίνος (ἀριστερά, 1809-1882), ὁ Ἔρνστ Χέκελ (δεξιά, 1834-1919) καὶ ὁ Ἐτιέν Ζοφρουά ντὲ Σὲν-Ἰλέρ (κάτω, 1772-1844). Ἀπὸ τὸ Die Gartenlaube (1873).

Ὅμως ἡ πιὸ πάνω στάση τῆς ἀκαδημαϊκῆς κοινότητας δὲν κατάφερε νὰ ἐμποδίσει τὸ φούντωμα τῆς διαμάχης σὲ παγκόσμιο ἐπίπεδο μεταξὺ τῶν ἐξελικτικῶν καὶ τῶν δημιουργιστῶν, διαμάχη ποὺ καλὰ κρατεῖ στὶς ἡμέρες μας.

(Ἔπεται τὸ Μέρος Β')

(*) Περιοδ. «**Ἡ Δράση μας**», τ. 537/Μάρτιος 2016 καὶ 538/Ἀπρίλιος 2016, σελ. 130-131 καὶ 184-185. • Ἐπιμέλ. ἡμετ.